

Afscheidsconcert Ev. Lutherse Kerk Den Haag 14 oktober 1965 (Uit de Nieuwe Haagse Courant)

FEIKE ASMA LIET VOOR 'T LAATST ORGEL JUICHEN

DEN HAAG – Het orgelminnend publiek uit Den Haag en omstreken heeft gisteravond door een massale opkomst (900 à 1000 bezoekers waren aanwezig) getoond hoe men op Feike Asma gesteld is. Het bericht dat wij enkele weken geleden in onze bladen publiceerden: "Feike Asma gaat Den Haag verlaten" heeft grote indruk gemaakt. Bijna 25 jaar is hij organist van de Lutherse Kerk geweest, jaren waarin hij een schier ontelbaar aantal concerten heeft gegeven op dit orgel. Jaren die nu definitief tot het verleden behoren nu Feike Asma met ingang van 1 oktober j.l. organist is geworden van de Grote Kerk in Maassluis. Men heeft hem hier op grootse en ongekenne wijze ingehaald, Den Haag heeft gisteravond op even indrukwekkende wijze afscheid van hem genomen.

Vele honderden waren gekomen (zitplaatsen waren er tekort) en hier was meer dan ooit sprake van een "buitengewoon" orgelconcert. Ook de opbrengst van deze avond komt ten goede aan het orgelfonds, het orgel waarvan Feike Asma node afscheid heeft genomen, zijn vurige wens is, dat dit instrument de kerkrestauratie goed zal doorstaan. Bespeelbare orgels voor concerten zijn in Den Haag zeer schaars en we schreven 't reeds vele malen, dit is een zorgwekkende situatie. Immers, Hagenaars hebben belangstelling voor het orgel. Niet alleen bij Feike Asma gelukkig, doch ook de door de Stichting Pro Organo georganiseerde concerten trekken publiek. Hopelijk zal men alles in het werk stellen het orgelbezit op peil te houden. Feike Asma is vertrokken, hopelijk zal Den Haag in staat zijn organisten als Jan Schmitz, Gerard Akkerhuis, Nico v.d. Hoven, René Rakier e.a. binnen haar "muren" te houden!

Feike Asma plaatste op dit afscheidconcert niet zich zelf in het middelpunt, de avond werd geopend met het Lutherlied "Een vaste burg is onze God". Als een jubel klonk het voorspel en de samenzang was een aangrijpend gebeuren. Veel concerten van Feike Asma zijn in de afgelopen jaren in deze kolommen besproken en op de programma's nam het oeuvre van Franck vele malen een belangrijke plaats in. Aan de muziek van César Franck heeft Feike Asma zijn muzikale hart verpand. Doch nooit hebben we de Fantaisie in A zo door hem horen spelen. Zo volmaakt vanuit de partituur, zo geheel en al één met deze muziek, met zoveel vervoering en innerlijke bewogenheid. Dit was de dank aan Franck voor zijn composities, dit ook was 't grootse geschenk aan het Haagse publiek, dat hem al die jaren trouw is geweest. Na de Fantasie en Fuga in c-moll van Bach en het Cantabile van Franck, hoorde men 3 delen uit "Suite de Concert" van Paul Christiaan van Westering, één van de componisten die door Feike Asma ook op zijn buitenlandse toernees wordt gespeeld.

Als wilde hij de vergankelijkheid van al het menselijke onderstrepen vertolkte Feike Asma van zijn oud-leermeester Jan Zwart het orgelkoraal "Uren, dagen, maanden, jaren". Een prachtige inleiding voor het slot van dit programma. Finale over de avondzang "'k Wil U, o God, mijn dank betalen, U prijzen in mijn avondlied" en juister zou de sfeer van dit concert niet weergegeven kunnen worden.

Voor Feike Asma was hiermede een einde aan deze (voor hem zo onvergetelijke) avond gekomen, doch niet voor zijn publiek! Immers, zo liet men hem niet gaan. Onder spontaan en enthousiast applaus namen hij en zijn dochter plaats op stoelen die voorin de kerk waren geplaatst. Het woord was hierna aan ds. D. Hoevers, die hem namens de kerkeraad dank bracht voor de stuwkracht en de stimulans, ook bij de orgelbespelingen in de eredienst. Tevens bracht ds. Hoevers hem dank voor het vele werk ten bate van het orgelfonds, waarna Feike Asma op symbolische wijze een muziekboekenkast werd overhandigd.

De heer Douma sprak hierna als voorzitter van het Comité van hulding. Hij schetste de veelheid aan werkzaamheden van Feike Asma en bracht de dank over van zijn Haagse publiek. Ook hier bleven geschenken niet achterwege!

Tenslotte sprak Feike Asma enkele bewogen woorden, die getuigden van dankbaarheid, weemoed en ontroering. "Als meest dankbare taak heb ik mijn werk als kerkorganist gezien", zo sprak de scheidende organist. Stoere kerkzang is nog mogelijk gebleken met begeleiding van dit machtige orgel en hij deed dan ook een dringend beroep op het orgelcomité dit instrument als een kostbaar bezit te bewaren. Woorden van dank aan de koster de heer Nierop, aan de fondsleden, aan zijn trouwe assistenten Wim van der Panne en Jan de Koning en ten slotte dank aan zijn publiek. Een publiek dat hem nog eenmaal een ovatie bracht, waarin de dank en de bewondering voor Feike Asma doorklonk.

Adr. Hager